

Wanneer plaatsing van broertjes en zusjes samen niet in het beste belang voor de kinderen is

[Selwyn, J. \(2019\). "Sibling Relationships in Adoptive Families That Disrupted or Were in Crisis." Research on Social Work Practice 29\(2\): 165-175.](#)

Hoewel samen plaatsen van broertjes en zusjes in pleegzorg en adoptie belangrijk is en overwegend positief uitpakt, zag Julie Selwyn dat in bijna 80% van gezinnen in crisis of na breakdown slechte relaties tussen broers en zussen een belangrijke rol speelden.

Het samen plaatsen van broertjes en zusjes leidt meestal tot grotere stabiliteit. Het geeft de kinderen een gevoel van verbinding en emotionele continuïteit. Scheiding van broertjes en zusjes kan een levenslange impact hebben, een ernstig gevoel van verlies en slechtere geestelijke gezondheid.

Selwyn onderzocht de relatie tussen broers en zussen in 41 gezinnen waar breakdown bij adoptie uit pleegzorg had plaatsgevonden en 42 gezinnen waar de plaatsing in crisis was. Bij breakdown wordt een plaatsing verbroken, terwijl dat niet de bedoeling was. Omdat adoptieouders bijna nooit opgeven, ligt het percentage breakdown bij adoptie uit pleegzorg opvallend laag: 3,2% in Engeland en 2,8% in Wales.

Onbalans

Het bleek dat van de 83 gezinnen in het onderzoek slechts 18 gezinnen normale relaties tussen de broers en zussen bestonden, met een balans tussen positieve en negatieve interacties. In 64 gezinnen waren er vooral negatieve interacties, of extreme wisselingen tussen positieve en negatieve interacties.

Pesten en geweld naar broertjes en zusjes komt het meest voor in gezinnen met huiselijk geweld en kindermishandeling. Vijfenzeventig procent van de geadopteerde kinderen had dit in het oorspronkelijke gezin meegemaakt. Een (meestal ouder) kind kan dan de ouderrol op zich gaan nemen – ‘parentificatie’. Bij de gezinnen in het onderzoek was inderdaad vaak sprake van parentificatie waarbij kinderen hun zorgende rol of controle over het broertje of zusje niet konden opgeven. Veel van de problematische kinderen hadden sterk het gevoel onrechtvaardig en slechter behandeld te zijn door het leven en door hun adoptieouders dan hun broers en zussen. Sommige kinderen waren diep gekwetst doordat een nieuw kind in het gezin kwam.

Dagelijks

Het dagelijks leven in de gezinnen met niet-normale broer-zus verhoudingen werd ook abnormaal: sloten op de slaapdeuren, geen vrienden thuis, minder vrienden en sociale activiteiten. Broers en zussen leden ook onder de aanvallen van het kind naar hun ouders, kregen minder aandacht of werden zelf mishandeld of misbruikt.

Bij de breakdowns was eigenlijk altijd het geweld van het problematische kind tegen hun adoptiegezin de aanleiding. In acht gezinnen was geweld tegen broers en zussen de directe aanleiding, in andere gezinnen triggerde het gebrek aan veiligheid van de kinderen de beslissing.

Geen hulp

Bijzonder en tragisch was dat ouders vaak voorafgaand aan de breakdown professionals en politie hadden ingeschakeld, maar dat deze de impact van het gewelddadig gedrag naar broers en zussen negeerden. Het lijkt erop dat de mogelijkheid dat hulp voor broers en zussen noodzakelijk zou zijn

niet eens bij de hulpverlening op is gekomen. Op het totaal van de in huis genomen kinderen is het risico van ongezonde broer/zus relaties misschien niet groot, maar gezien het effect op breakdown is het een belangrijke factor om mee rekening te houden.

[*Uitgebreide samenvatting*](#)